

UNA RESTAURACIÓ NECESSÀRIA

El portal major de l'església

L'esvelt portal major de la nostra església, que data de 1643, és una de les obres artístiques de les quals els montuïrers podem gloriar-nos; i és encara la pròpia església el lloc on poden trobar-se en la seva majoria.

És per això que BONA PAU en diferents ocasions ha anat oferint-ne fotos i al mateix temps ha ponderat la seva importància. I si ara volem mostrar aquest portal del nostre temple és per a suggerir la necessitat de restaurar els seus baixos a fi de retornar-li la seva hermosa línia que li manca.

Sembla ésser construït amb pedra de Galdent, però no de massa qualitat. El temps no perdona res; el fred, el sol, les aigües de pluja i també de les teulades, la mateixa gent que hi ha anat rossant quan entra i surt de l'església, etc. han contribuït al seu desgast.

Voldriem que aquesta nota fos una crida d'atenció per els responsables amb l'esperança de que sigui degudament atesa i amb la creença de què més o manco prest puguem veure restaurada aquesta obra i contemplar un portal tal i com es mereix l'església de Montuïri.

O. Arbona

- **ELS CAPDAVANTERS** de la Coalició Popular es manifesten.
- **LES CARROSSES** de Sant Antoni, de cada any millor.
- **LA NEVADA** del 8 de gener, féu més mal que bé.
- **LA FLAMA** de la Llengua Catalana, el 2 de març, a Montuïri.
- **DEU EQUIPS** de futbol, en competició.
- **78 AL-LEGACIONS** a les Normes Subsidiàries, però molt poques foren acceptades.
- **UN CLUB DE PETANCA** possiblement es formarà a la Vila.

50è. Aniversari

Els nombrosos actes programats amb motiu del 50è. aniversari de la inauguració de les Escoles Públiques suposen el just reconeixement a la tasca i transcendència d'aquella important empresa que tant ha significat per a Montuïri.

El festival de l'Escola, un èxit més

Nombroses persones acudiren al Festival que es va oferir en dues sessions, els dies 26 i 27 de gener.

Els nívris poc a poc anaven desapareixent, a mesura que el festival transcorria. La variació dels personatges, l'interès que posaven i la vestimenta entusiasmaron el públic, que estava dret entre empentes i trepitjades. Els boleros i jotes foren els que obriren la funció. Per la infantesa dels segons balladors i balladores, l'actuació els sorti realment graciosa. Una gran diferència hi va haver entre En «Miguel Bosé» vertader i el de Montuïri, ja que un és molt exagerat i l'altre no li arriba.

Els llums de les piles també foren una cosa nova dins la coreografia infantil.

En Rod Stewart agradà molt per la seva originalitat i els fets del cantant. Ho feren tan bé En Toni i Na Joana M.^a, que la gent s'imaginava que eren els vertaders «Julio Iglesias» i «Diana Ross». La bona actuació dels cantants i la improvisació dels mateixos així com la originalitat del diàleg feren que la rondalla «En Salom i es Batle» destacàs dins el Festival.

Després vingué el vals «Danubio Azul», preparat per Na Joana M.ª Garcia Sastre. Aquí, les nines demostraren la seva gràcia i gentilesa.

Com cada any, presentà el seu típic ball Na Magdalena Miralles. En Tòfol Massanet i les seves amiguetes causaren gran admiració entre el públic pels moviments i altres aspectes.

La parella de «Pimpinela» fou molt acceptada, nova i ben representada.

Gary Lou, un altre conquistador que agradà molt, tant com N'Steve Wonder. L'expressió i el ritme destacaren molt.

Na Magdalena i Na Dolors demostraren amb el seu ball la bellesa de les seves

evolucions rítmiques, cosa que fan molt bé quan s'ho proposen.

Finalment, un grup de nines de 8.è acabaren amb una original demostració gimnàstica, preparada per Na Francesca «Roses» i Na Joana M.ª Garcia «Pellusca».

Les flors dels petits tirades cap als majors constituïren un detall molt simpàtic.

Aquest festival, realitzat amb tota la il·lusió del món, va resultar francament bé, tal com s'ho havien proposat els qui el dugueren a terme.

Ah! I una altra cosa molt interessant! Si podem parlar d'èxit ha estat a causa de la feina en equip, en el qual han participat els alumnes de l'Escola i moltes persones més coordinades pel mestre Josep M.ª Munar, assessorades per N'Honorat Moll, ajudats per Na Margalida Vaquer, professors, amb una feïnada impressionant de decoració i escenografia d'En Miquel S'Espardenyeret. També destacam Na Roser Cano, En Rafel Costa; Na Maria Antònia «Pellusca d'Es Dau», En Cristòfol Estarélles... i molts altres que ja hem anomenat, i qui sap si també n'oblidam involuntàriament altres.

COLOMA M.ª ALCOVER
JOANA M.ª GOMILA

Dia 2 de gener va fer neu a Montuïri i els nins s'aprofitaren de jugar-hi. La cara d'aquests tres no pot negar la seva satisfacció.

Són moltes les generacions de montuïrers que han pogut contemplar aquest pou de la Rectoria.

UNA BONA NEVADA!

Dimecres nou de gener de 1985:

Avui matí, quan m'he aixecat, he quedat com un home de neu. Sí, no només perquè havia nevat, sinó també perquè feia molt de fred.

He mirat per la finestra i tot era blanc. Amb això, he pensat que ahir hora-baixa va nevar, i nosaltres ens vàrem passejar davall la neu tota la tarda.

Hi va haver un moment que va fer unes flòbies grandioses. Quasi no es veia res davant. Vàrem arribar a ca nostra remulls.

Avui tot és blanc: el camp, els arbres, les cases, les teulades, el carer. Semblava que estàvem a un altre món o país, als Pirineus, per exemple, sense anar més enfora.

He pensat: «Ara aniria a defora i jugaria a tirar-me bolles de neu».

Maria Teresa Amengual

25 anys enrera

27 Febrer 1960

El Vicari Antoni Ramis, amb el vaixell de les deu del vespre i passant per Barcelona, embarcà cap a Amèrica, rumb al Perú. A l'acomiadament, en el moll, hi acudiren pràcticament totes les autoritats del poble i molta gent.

LES CARROSSES DE SANT ANTONI, DE CADA ANY MILLOR

Les carrosses de «Sant Antoni» es varen celebrar en diumenge, dia de «Sant Sebastià». Enguany hi va haver una gran majoria de gent que es va animar a participar. Des dels al·lotets més petits, fins a les monitores del «Club D'Esplai», varen intervenir. Més de vint carrosses (i quasi cap repetida) desfilaren per l'Avinguda «Es Dau».

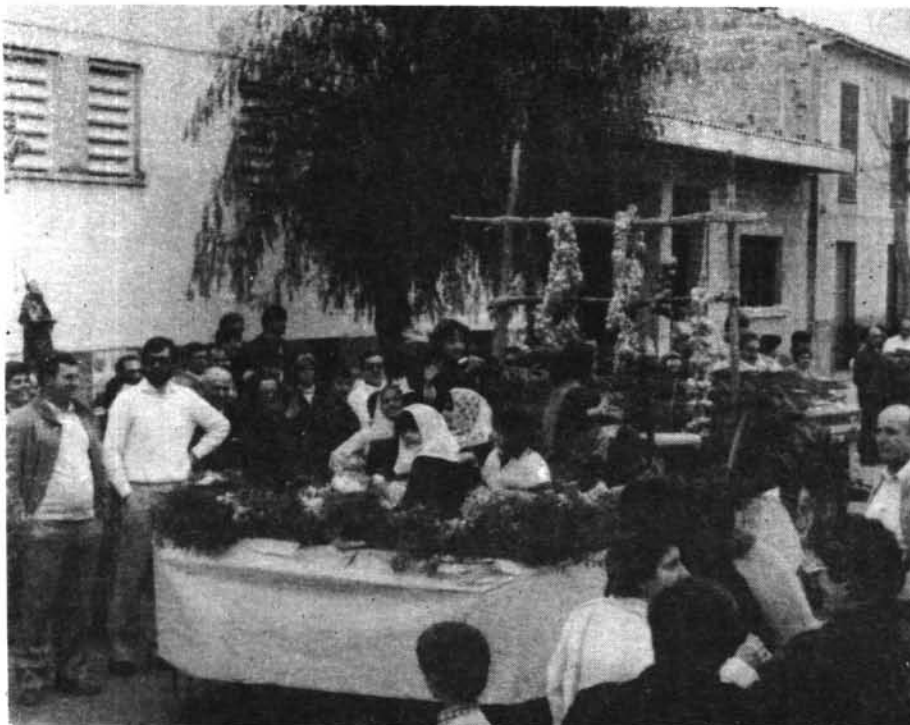
De cuina, de sequer, de cosidores, de brodatores, de les tomàtiques i els alls, dels caçadors, del circ, dels cbloms, del fuster, del cellerer, del forner, de música, de «Na Blancaneus i els set Nans», i també la de «Sant Antoni i el Dimoni».

La majoria eren de les coses antigues que, per cert, agradaren molt.

«Es Dau» estava ple; tothom esperava la primera carrossa. En lloc de tirar caramels, es varen dedicar a tirar alls, i alguna a tirar tomàtiques.

Alguns no varen pensar a dir la glosa, però, així i tot, la cosa va anar bé. Esperem que l'any que ve vagi igual o millor encara que aquest.

MARIA BEL GONZÁLEZ PINTENO

Enguany poguérem contemplar carrosses molt expressives, per a tots els gusts i de la més variada significació.

IV RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

Dissabte dia 2 de març, en la seva ruta pels pobles de Mallorca, visita Montuiri la Flama de la Llengua Catalana. La Flama, encesa en el Pla de Campllong amb una estella del mític Pi de les Tres Branques, simbolitza la unitat de la llengua catalana i, cada any, els Escoltes de Mallorca la porten del monestir de Monserrat al de Lluc. A més a més, enguany pels montuïrers té una significació especial ja que se li ha donat el nom de «Pere Sampol Fornés», montuïrer mort tràgicament a la serra del Cavall Bernat, en reconeixement al seu amor i lliuta per la llengua.

No podíem menys, per tant, que adherir-nos i contribuir als actes organitzats pels Escoltes de Mallorca i l'Obra Cultural Balear en aquesta IV Renovació i, recollint La Flama que ens deixà encesa Pere Sampol Fornés, avivar-la. Perquè la llengua

té una virtut màgica en el procés de retrobament dels signes d'identitat d'un país i, per molt que hagin planat damunt aquest país el desistiment i la deserció, l'oblit i la pèrdua de la pròpia consciència nacional, mentre la llengua s'aguanti ferma i romangui en el seu lloc, tota restauració, tota reconstrucció seran possibles. En aquest sentit el poeta Marrià Aguiló exclamava:

«Poble que sa llengua cobra
se recobra a si mateix».

Mentre aquesta llengua, tramesa de llavi a llavi i de cor a cor al llarg dels segles, estigui viva entre nosaltres, viuran les nostres Illes, SERAN QUI SÓN com a poble arrelat en una terra: el «regne sobre el mar» fundat pel rei En Jaume.

PERE SAMPOL I MAS

Bibliografia: Revista Lluc, textos de Jaume Serra.

Consell Insular
de Mallorca

ESCOLA DE VELA CLUB
NÀUTIC "EL ARENAL"

**L'ESCOLA...
A LA MAR**
CURS 1984-85

Es duran a terme uns cursos per donar a conèixer el món de la vela a tots els nins de Mallorca, els quals hi podran participar a través de les seves escoles o col·legis.

PATROCINA:
CONSELL INSULAR DE MALLORCA

COL·LABORACIÓ TÈCNICA:
ESCOLA DE VELA CLUB NÀUTIC
"EL ARENAL"

La inscripció podrà fer-se a l'Escola de Vela Club Nàutic "EL ARENAL" (C/ Miramar, s/n - S'ARENAL DE LLUÇMAJOR - Tel: 264019 - 268950).

Els capdavanters de la Coalició Popular es manifesten

Després d'haver aparegut a BONA PAU les manifestacions del Batle Joan Miralles Julià considerarem de justícia donar l'oportunitat als capdavanters de l'oposició perquè també poguessin formular la seva apreciació i exposar els punts de vista que considerassin adients respecte a la situació actual.

Aquestes foren les respostes a les nostres preguntes:

—Com veis les declaracions d'En Joan Miralles Julià?

—Volem dir, per començar, que En Joan Miralles és un amic de tota la vida, i que sempre pot comptar amb nosaltres, i sabem que podríem comptar amb ell, i molt més tractant-se d'activitats que siguin en benefici del nostre poble. En quant al resum d'activitats que ell fa a BONA PAU, pot donar la impressió a un que no sigui d'aquí, que moltes de les que cita s'hagin creat recentment, quan n'hi ha que de fet ja duen més de deu anys d'existència, com l'escola de Música, la Festa de la Nit de Cap d'Any, o la creació més nova de l'Associació per a la Tercera Edat, creada per persones al marge de l'Ajuntament.

—Què pensau de la seva actuació com a batle socialista?

—Per a nosaltres, és un senyor que es va presentar com independent i que està fent una bona labor. Dona cabuda a la participació de les autoritats institucionals, incorpora novament les tradicions a les Festes Patronals, que s'havien perdut darrerament. Que la seva activitat, des de l'òptica del partit socialista, sigui bona o dolenta, no ens correspon de jutjar-ho, si bé hem de dir i

lamentar profundament que els diputats del seu partit no li facin costat en totes les peticions que sol·licita a favor del poble. A les actes del C.I.M. consten les abstencions dels seus coaligats a les peticions de subvencions per a Montuïri, per exemple en el cas de la Fira o Pista Poliesportiva.

—La Coalició Popular, tornarà a integrar-se a l'Ajuntament?

—Entenem que aquest és un dels capítols més tristes ocorreguts a Montuïri, ja que en democràcia —com en totes les coses— hi ha que sebre perdre o guanyar. Resulta la mateixa cosa que es perdi per un vot, que per mil: no és aquesta la qüestió. Allò que no es pot admetre és que es rompi un pacte perquè no t'afavoresqui. I, si no es rectificquen aquests procediments, no serviria de res fer eleccions. La fidelitat als qui ens votaren és la cosa que més condi-

ciona la nostra tornada, encara que tenim esperances de poder arribar a un acord.

—Què hauria fet la vostra Coalició, si haguéssiu tingut l'opció de governar l'Ajuntament?

—A més a més de realitzar el nostre programa en forma ràpida, plantejarnos de veres i dedicar tot el nostre esforç als problemes que afecten la nostra societat, per exemple: solucions al «paro juvenil», imitant les experiències d'altres països, i aprofitant per això els crèdits que concedeix la Conselleria d'Hisenda, fins a arribar a mig i a llarg termini a què ningú hagi de sortir del poble per necessitat de feina, i això seria la millor manera perquè el poble s'estabilitzàs demogràficament i progressàs. Si qualcú digués que això és demagògia, volem expressar que ens inquieta de veres que aquest fet greu no preocupi als qui tenen el poder de l'Estat, utilitzant la força i la informació dels seus diputats que sembla que només se'n recorden de Montuïri quan s'acosten les eleccions.

- «Algunes de les activitats que citava el Batle ja duen més de deu anys d'existència».
- «Hem de lamentar que els diputats del seu partit no li facin costat».
- «Tenim esperances de poder arribar a un acord».
- «Es van superant enfrontaments i es crea una convivència».

Per a la Coalició Popular, durant l'anterior legislatura, a Montuïri es va perdre una oportunitat històrica.

—Durant aquest temps d'«impasse», en què heu ajudat a l'Ajuntament?

—Endemés de col·laborar en diversos aspectes de les Festes Patronals, activitats esportives i culturals, des d'aquesta mateixa publicació, en números anteriors s'ha donat a conèixer la relació de subvencions, especialment del Consell Insular de Mallorca, la llista de les quals seria molt extensa.

—Què opinau de les divisions polítiques de Montuïri?

—Que es va perdre una oportunitat històrica quan l'anterior legislatura de l'Ajuntament va marginar totalment el grup d'U.C.D., fent caure sobre ells tota

la càrrega de ressentiment acumulada al llarg de l'altre sistema. Darrerament, es van superant enfrontaments i es va creant una convivència que, sense dubte, serà positiva per a tots.

—*Políticament, com veis la situació actual a l'Ajuntament?*

—En aquests moments, estam pagant la factura a la manca d'esperit democràtic de l'anterior legislatura. La prova la tenim en la falta d'assistència del poble als Plens: la gent mostra desinteressar-se per complet dels assumptes que ens afecten a tots.

—*Per acabar, quina opinió vos mereix l'experiència socialista?*

—Volem deixar molt clar que no anam en contra de res ni en contra de ningú. Respectam totes les tendències polítiques. Si bé, consideram que els partits són només un mitjà per a aconseguir els fins. A la vista dels fets que consideram d'extrema degradació, com l'atur creixent, inseguretat ciutadana en augment, atemptats contra la vida (abort), condicions a la llibertat d'ensenyament (LODE), etc., defensam altres accions, com serien la promoció dels valors morals basats en la fe en l'home, la filosofia de la llibertat, la independència política de la Justícia, l'aspiració a una societat basada en el treball i la solidaritat, en la iniciativa privada i l'esperit creatiu de l'home. Aquests són part dels nostres objectius, per als quals estam en política. I, donant una ullada als altres països d'Europa, veim com els qui segueixen el nostre model de societat són els qui van millorant; i en canvi els qui encara tenen dificultats grosses per a sortir de la crisi són els qui tenen l'administració socialista, com Grècia, França, Portugal, Espanya...

—*Voleu dir res més?*

—Sí; per acabar, volem agrair aquesta oportunitat que ens dona la revista BONA PAU a fi d'expressar les nostres opinions i punts de vista. Gràcies.

(Contestaren aquestes preguntes els representants de la Coalició Popular:

Miquel Fiol, Gabriel Mayol Gomila, Gabriel Rosiñol Mas, Bernat Servera Bauzà).

Féu l'entrevista: **Onofre Arbona Miralles**

Miquel Fullana, Delineant dels plans de l'Escola

El passat dia 3 de gener, anàrem a fer una entrevista al delineant Miquel Fullana, que va fer els plans dels edificis escolars, l'any 1933, sota la direcció de l'arquitecte Guillem Fortesa.

Quan obrim la porta, trobam un home d'uns 80 anys, però amb un aspecte sà i una mentalitat jove. Iniciam així la conversa:

—*Com començà la seva feina?*

—Jo, de petit, era molt truiós, i l'única manera de fer-me estar aturat era donar-me un llapis i un paper. Més tard, als dotze anys, vaig ingressar a una escola de dibuix (volia ser dibuixant). Als setze anys, vaig sortir de l'escola, però l'arquitecte Guillem Fortesa em va dir: «Deixa això, i vine a fer feina amb mi»... I així vaig començar la feina.

—*Voldriem ara presentar-li unes qüestions que piquen la nostra curiositat: Per què les classes donen a Llevant?*

—Donen a Llevant, perquè la llum directe enlluernaria els al·lots, i així és l'única manera de tenir claror suficient tot el dia.

—*Per què se situà el pati cara al Nord?*

—Com sabeu, el corral de l'escola fa una petita pendent, i hagués resultat molt car aplanar el pati, sobretot amb la maquinària d'aquell temps, a fi de col·locar l'escola cara al nord, enlloc del pati.

—*Per què es varen situar els excusats tan prop de les classes?*

—Es varen fer els excusats el més prop possible de les classes, perquè quan els alumnes anassin a fer feines, els mestres els poguessin controlar millor.

—*De quin material està fet l'edifici de les Escoles?*

—Tota l'escola està feta de marès, de pedra, i part de ciment amb ferro

Joan Mas i Verd, «Collet», Batle de l'Ajuntament de Montuiri que promogué i feu edificar les escoles.

segons les possibilitats d'aquella època.

—*Quan li varen comanar a vostè aquesta feina de delineant?*

—El 14 de febrer de l'any 1933.

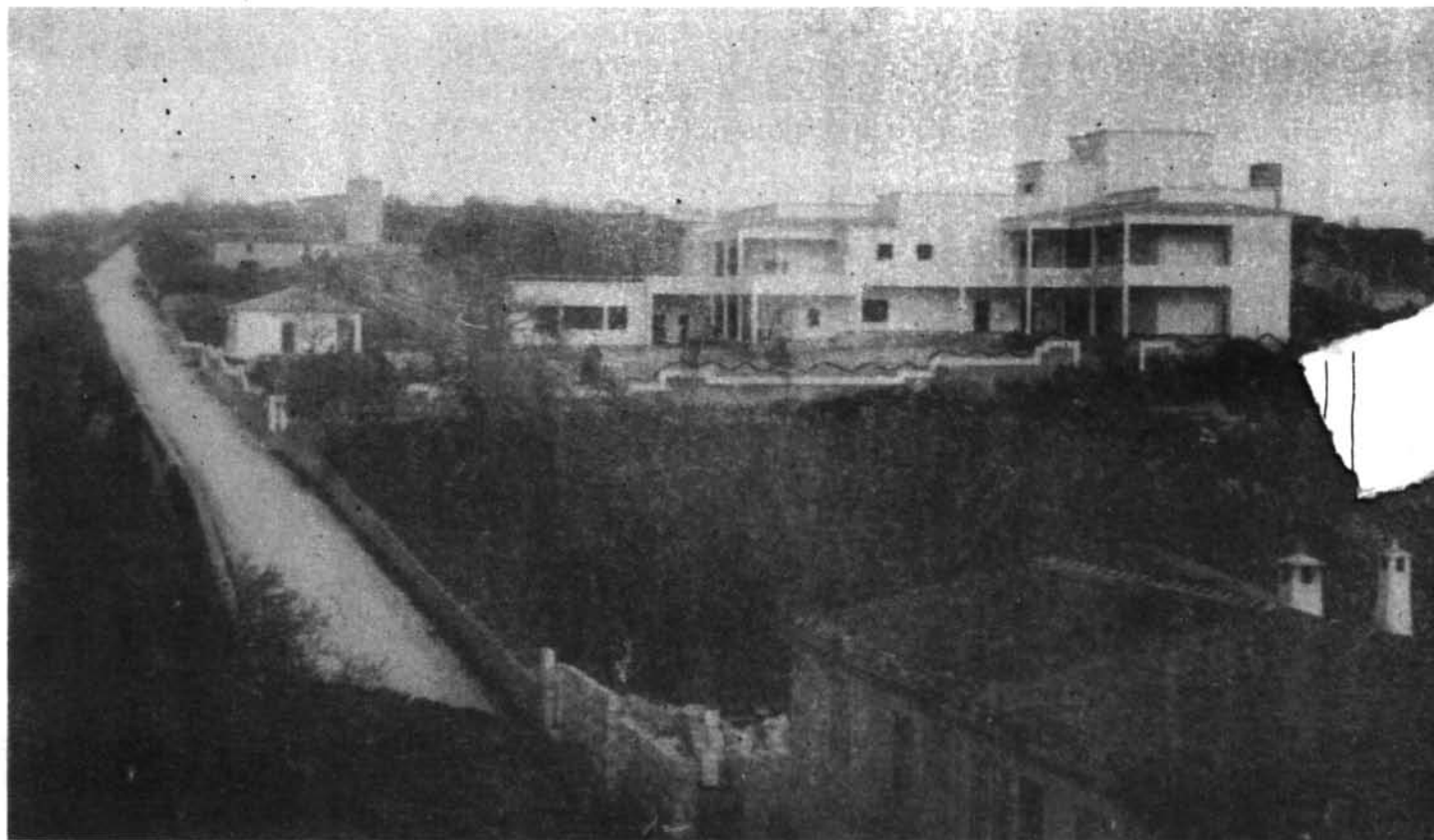
Enhorabona, D. Miquel, per una obra que perdura amb força fins al dia d'avui i que té un aspecte de ver-tader modernisme.

**ANTONI ROIG ROSCAR
JOSEP MIRALLES MARTORELL**

(alumnes de 8.è d'E.G.B.)

Cinquantenari del Col·leg

Aquesta foto retrospectiva del dia 24 de febrer de 1935, dia de la inauguració de les escoles públiques de Montuïri, té un gran valor històric i artístic. En ella podem contemplar, a més de l'endiumenjat, el

començament de la carretera de Sant Joan com tot l'entorn de l'edifici. L'altra, també

EL 24 DE FEBRER LES ESCOLES COMPLIRAN 50 ANYS

Es demana la col·laboració de tots els qui han passat per les escoles a fi de recordar i reviure els anys passats

Enguany el nostre poble té un protagonista indiscutible. La nostra escola complirà 50 anys. Quasi res!

Per ella han passat cents i cents de montuïrers i molts, quasi bé tots, la sentim ben nostra.

Després de 50 anys continua essent l'edifici magne del poble, l'edifici per excel·lència, el centre cultural i d'esbarjament més significatiu, on els montuïrers més importants, els nostres nins, es van formant dia a dia.

L'escola ha tengut mals vents durant molts d'anys; vents que bufaren amb força i amenaçaren esbucar-la, però ella aguantà ferma i ufanosa dalt del turó i amb ella tots els qui volíem que tornàs la dolça brisa de la pau i la llibertat.

La nostra escola és i ha de ser el símbol de la democràcia i la convivència;

el punt de partida que ens arreli al nostre poble i al nostre país i ens ajudi a comprendre, viure i participar del món que ens envolta.

A l'escola s'hi fan conferències, assemblees, balls, gimnàstica, jocs, esports, dinars, sopars, festes i fins i tot s'hi celebra la Nit de Nadal. Creim que és l'escola de tots.

Per això pensam que hem de fer una gran festa, on hi hem de participar tots, grans i petits.

Els nins, l'Associació de Pares, l'Ajuntament i els mestres ja hi feim feina molt il·lusionats, però voldriem que també hi participàs tota l'altra gent que, encara que en aquests moments no hi tinguin una relació tan directa, altre temps la hi han tenguda.

Per això, feim una crida a tots els exalumnes i a tota la gent que tengui foto-

grafies de quan anava a escola, o de festes o fets significatius, perquè les duguin abans del 20 de febrer a l'escola o a ca nostra, ja que voldriem muntar una exposició el 24 de febrer diumenge, dia de l'aniversari.

Esperam que participareu, perquè els montuïrers quan ens demanen col·laboració sabem respondre.

Estam segurs que disfrutareu de veure, recordar i reviure els anys passats a la nostra escola. Sempre en queden bons records i això volem que sigui la nostra festa.

El 24 de febrer ha de ser un gran dia, un dia d'alegria i convivència, un dia en el qual tots els montuïrers han de passar per totes les aules a veure el present, recordar els bons temps passats allà i entreveure el futur esplendorós que s'endevina.

Públic «Joan Mas i Verd»

de les cases que s'hi han edificat de llavors ençà, així
olta vàlua per la seva antiguitat, ens mostra tots els

alumnes, nins i nines que aquell primer curs anaven a escola amb els mestres Sebastià Perelló,
Mateu Mir i la seva dona, Mestra, i donya Francisca Vidal.

HISTÒRIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE LES ESCOLES

Dia 24 de febrer de l'any 1935, s'inaugurava la que seria l'obra més important realitzada a Montuïri en la història moderna, l'escola graduada, àvui Col·legi Públic «Joan Mas i Verd».

La història d'aquest edifici comença a la sessió plenària del 15 de juliol de 1931, als quatre mesos de la presa de possessió del nou Consistori Republicà. El batle, Joan Mas, exposà al Ple de l'Ajuntament que l'escola situada a Can Ferrando, al carrer de Baix, estava en unes condicions deplorables i, per primera vegada, sorgeix la idea del nou centre escolar.

*No puc acabar sense fer un crit que
vull compartir amb tots, un crit que,
com a alumna, mestra i montuïrera, em
del més endins del meu cor:*

"SCA LA NOSTRA ESCOLA!"

MAGDALENA MAIOL I MAS

A partir d'aquí, quasi totes les actes de les sessions mostren l'obsessió del Consistori per la construcció de l'escola graduada.

En principi es pensà en el solar situat darrera l'Ajuntament. S'encarregà el projecte, que no fou acceptat per no reunir les condicions exigides als nous edificis escolars. Aleshores, seguint instruccions del Sr. Capó (cap de la inspecció de primera ensenyança a l'illa), el 15 de febrer de 1933 s'aprova sol·licitar una subvenció de 144.000 Pts., comprar el solar a la finca Sa Torre i demanar un Crèdit a la Caixa de Pensions. El mateix dia es dona lectura a una instància promoguda per seixanta dues persones que supliquen la convocatòria d'un referèndum entre els electors de la vila per a tractar de conèixer la conveniència del nou centre. S'acorda convocar el referèndum el dia 26 de març. Els resultats foren:

Votaren 604 electors (72 % del cens electoral).

336 a favor (55,62 %) i 268 en contra (44,37 %).

La majoria municipal veia així recolzada la seva política i compartia la responsabilitat amb la majoria del poble.

El 31 de març el batle donà compte del resultat del referèndum i s'acordà convocar el concurs de projectes entre els arquitectes. El concurs quedaria desert, encarregant-se posteriorment el projecte a l'arquitecte Guillem Forteza.

Adquirí el solar escollit, anomenat Can Cigala, en Es Velar de Sa Torre, i acceptats els plànols per l'Ajuntament, es convocà una subhasta a la baixa a la que es presentaren diversos constructors. S'adjudicà a Bartomeu Bauzà Moll de Montuïri i Guillem Carbonell Mascaró de Maria de la Salut, que presentaren una oferta conjunta per valor de 117.119 Pts.

(Passa a la 8.ª pàg.)

Cinquantenari del Col·legi Públic

IV RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

PROGRAMA

Dimarts 19 de febrer.— A les 20,30 h.: Conferència de Jaume Oliver «L'ENSENYAMENT EN TEMPS DE LA II REPÚBLICA». Col·legi Públic.

Dijous 21 de febrer.— A les 21 h.: Projectió de la pel·lícula «ELS ZOSSOS», o una altra de tipus educatiu. Sala de conferències de l'Ajuntament.

Divendres 22 de febrer.— A les 20,30 h.: Conferència de Toni Artigues «L'EDUCACIÓ BÀSICA A ALTRES ESTATS AMB VÀRIES LLENGÜES». Col·legi Públic.

Dissabte 23 de febrer.— DIADA INFANTIL. A les 10 h.: JORNADA ESPORTIVA.

A les 20,30 h.: Inauguració de l'Exposició audiovisual de cartells i litografies de Joan Miró. (Estarà oberta fins al diumenge 3 de març). Saló d'actes de l'Ajuntament.

Diumenge 24 de febrer.— CINQUANTENARI DEL COL·LEGI PÚBLIC JOAN MAS I VERD. A les 11 h.: Sortida de la plaça Major de la Banda de Música.

A les 11,30 h.: Descobriments de la placa commemorativa. Parlaments. Visita a les exposicions escolars. Actuacions musicals. Refresc per a tot el poble.

Dimarts 26 de febrer.— A les 20,30 h.: Conferència de Ramon Bassa «LITERATURA INFANTIL I JUVENIL». Col·legi Públic.

Dijous 28 de febrer.— Projectió de la pel·lícula «CARROS DE FOC». Sala de conferències de l'Ajuntament.

Dissabte 2 de març.— A les 9 h.: ESPORT ESCOLAR. Col·legi Públic.

A les 12 h.: Al Col·legi Públic «ARRIBADA DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA».

A les 16,30 h.: Recepció de la Flama de la Llengua Catalana a l'Ajuntament. Sessió Extraordinària. Descobriments d'una placa commemorativa.

A les 17,30 h.: Al Cementiri Municipal de Montuiri: Homenatge dels Escoltes de Mallorca a PERE SAMPOL FORNÉS.

A les 21 h.: Taula Rodona: «SITUACIÓ I FUTUR DE LA

Organitza L'Obra Cultural Balear
i Escoltes de Mallorca.

CIUTAT DE MALLORCA—MONTUIRI—LLUC / DEL 17 DE FEBRER AL 3 DE MARÇ

LLENGUA CATALANA A MALLORCA». Intervendran representants dels partits polítics i entitats culturals, a nivell de Mallorca. Saló d'actes de l'Ajuntament.

Diumenge 3 de març.— A les 10 h.: JORNADA ESPORTIVA. Col·legi Públic.

A les 11,30 h.: INAUGURACIÓ DE LA PISTA DE MINI-BÀSKET. Refresc per als participants.

HISTÒRIA DE LA CONSTRUCCIÓ DE LES ESCOLES

(Ve de la 7.ª pàg.)

El 4 de novembre de 1933, Joan Mas firma l'escriptura de compra del solar.

El 17 de març el batle exposa la conveniència d'anar a Madrid per accelerar el pagament de la subvenció i obtenir el permís per concertar el crèdit amb la Caixa que s'establí en setanta mil Pts.

El 15 d'abril, aprofitant l'aniversari de la proclamació de la República, és col·locada la primera pedra.

A l'acte del Ple de 8 de juny de 1934, el Ministeri permet la concertació del

crèdit amb la Caixa, i a la del 22 es comunica que l'edifici ja està cobert i s'acorda pagar la meitat de la subvenció estatal.

El 21 de juliol de 1934, s'acordà donar el nom d'un carrer al mestre Josep Porcel.

El mes d'octubre s'aplana la resta del solar no edificat i es subhasta l'adjudicació del mobiliari, de la il·luminació i dels utensilis de cuina.

Finalment; el 8 de febrer de 1935 el Ple de l'Ajuntament decideix que la

inauguració tendria lloc el dia 24 del mateix mes.

Aquesta és, molt breument, la història de les escoles de Montuiri. Una herència que hem rebuda totes les generacions de montuïrers de la post-guerra i que fou la culminació de les il·lusions d'uns homes que compregueren que sols a través dels coneixements i la cultura es poden aconseguir la pau i el benestar.

**GUILLEM MAS MIR/
PERE SAMPOL M**

MOLT POQUES AL-LEGACIONS A LES NORMES SUBSIDIÀRIES FOREN ACCEPTADES

Setanta-vuit al-legacions foren presentades a l'aprovació inicial de les Normes Subsidiàries de data 27-9-84 a les quals ja hi havia diferents modificacions substancials des de la presentació de l'avanç de planejament.

Les al-legacions que es reberen sobre zona esportiva foren 36; sobre zona extensiva de serveis (petites indústries), 32; sobre zona escolar, 1; sobre sòl urbà, 6; sobre sòl no urbanitzable, 1, i sobre un parell de zones diferents, 2.

Si bé l'exposició de cada una d'elles resultaria molt llarga, volem fer constar que l'Ajuntament, en sessió extraordinària celebrada el passat 14 de gener, una vegada haver escoltat i estudiat els informes dels serveis tècnics municipals i de l'equip redactor de les Normes Subsidiàries, prengué els acords que considerarà més adients; és a dir, unes peticions foren rebutjades totalment (la majoria), unes poques acceptades parcialment o en certes condicions i modificacions i sols una en la seva totalitat.

DARRERS DIES

La nit del dissabte 16 de febrer Montuïri tornarà a viure l'ambient de bauxa, festa i fresses amb motiu de «Els Darrers Dies a Montuïri».

El programa serà semblant al dels altres anys. Dos foguerons, un a la Plaça del Molinar i l'altre, a la Plaça Vella i el carrer Major vestit de rua i festers.

A la Plaça Vella hi haurà música moderna i, possiblement, a la Plaça del Molinar música mallorquina.

LA MARE DE DÉU DE LA BONA PAU: 24 DE GENER

No podem deixar d'esmentar la celebració hivernenca de la nostra Patrona. Fa uns anys que s'ha anat restaurant la commemoració de la Mare de Déu de la Bona Pau amb un ofici cantat. Enguany, l'obrer, En Rafel Socias, ha volgut convidar a un sopar i xocolata amb ensaïmada a la Coral Parroquial i a les dones que ajuden desinteressadament en la neteja de la capella d'Es Puig en els mesos d'estiu. Que totes les coses bones com aquesta puguin perdurar!

DIADA DE LA «PREMSA FORANA»

El diumenge 27 de gener ens reunirem a «Ses Sitges» de Sant Llorenç des Cardassar els responsables de les diferents publicacions que integren la «Premsa Forana de Mallorca».

Les decisions que es prengueren contribuiran a un millorament dels medis de difusió escrita dels pobles illencs.

Els darrers dies a Montuïri

Les fresses dels darrers dies tant igualen com distingeixen a la gent.

UN CLUB DE PETANCA A LA NOSTRA VILA?

Han arribat a la nostra redacció rumors sobre la possible formació d'un club de «Petanca» a Montuïri, cosa que ens sembla de bon gust si els organitzadors saben començar amb bon peu. Tot el que signifiqui entreteniment sà i per a tots aporta valors a la nostra comunitat. Fins i tot, s'ha sabut que volen sol·licitar a la parròquia poder jugar al racó dels «graons» entre «sa troneta» i «Ca s'Escolà». Més enviant per ventura podrem informar millor.

SES GLOSES D'EN PERE GIL DE L'ANY PASSAT

Dedicades per l'autor a Biel Mayol Cerdà i Joan Verger Martorell.

A MONTUÏRI HI HA HOMES...!

No hi ha un geste més bell
que salvar al germà proïsme,
i davant tant d'heroisme
nos hem de treure es capell.

Valents, si en el món n'hi ha,
varen arriscar sa pell:
EN JOAN VERGER MARTORELL
I EN BIEL MAYOL CERDÀ.

(Publicada a «Ultima Hora», el 2 de febrer)

AS'HA-DIT QUE...!

...ses beneïdes de St. Antoni no pogueren fer-se a Plaça, perquè hi havia por que ses bísties llenegassin amb sa humitat... Ara, la cosa curiosa va ser que carrosses amb bísties se deixaren veure per sa plaça. No pogueren estar sense anar-hi. En què quedam?

...en Es Dau ses beneïdes permetien més eixamplitud, però perdien vistositat i sa balconada tradicional d'es Graons. I, no hi haurà homos que sàpi-guen aguantar es cabestres d'ets animals per poder pujar a Plaça sense lle-negar?

...ets altaveus també varen ser un buit que es deixà notar quan es glosadors i es nins deien i cantaven ses seves glo-ses. Mem si miram de preveure ses co-ses amb temps, perquè llavors desme-reix i és llàstima.

...totes ses carrosses eren de veure! Més de 25 de grosses! Però sobretot, una era molt graciòsa mostrant ostento-sament sa «lleï de s'embut». Era tan clara la cosa que no havia de mester paraules. Però, així i tot, n'hi va haver que no se donaren per entesos. Això és com allò de «això era i no era, bon viatge faci sa cadenera: un almud per tu i per mi una barcella».

...es rector va fer una bona bacinada a ses beneïdes. Ara diuen que s'Ajunta-ment va pagar ses galletes i es refrescs i es capellans feren la capta. Això ja és un mal vell!

...m'he passat un poc, es mes anterior, amb sos jugadors i s'entrenador d'es futbol. La cosa, al cap i a la fi, no va tan malament. El Montuiri va p'enmig i això no és dolent del tot. Així que, animau-vos un poc i no vos faceu por de lo que diu és «s'ha dit que...».

...què li deu passar an es nostre co-rresponsal d'es *Diario de Mallorca*, que fa una temporada no escriu res de Montuiri, en altres èpoques tan polè-mic? Serà que tot és una bassa d'oli? O és que no interessen an es responsable de «Región» ses coses que puguin més o manco funcionar?

EN XERRIM

FUTBOL

Resultats de I Preferent correspo-nents al mes de gener:

Sóller, 2 - Montuiri, 1
Montuiri, 2 - Andratx, 2
Arenal, 1 - Montuiri, 1
Montuiri, 2 - Can Picafort, 0

DEU EQUIPS DE FUTBOL EN COMPETICIÓ

Nò hi ha dubte que l'esport a Mon-tuiri gaudeix d'un alt nivell de par-ticipació.

A l'escola es participa en els Jocs Escolars a voleibol, bàsquet, escacs, balontir, natació, vela, piragüisme, ping-pong, balonmano i futbol-sala.

El fet que destaca és el que fa refe-rència als deu equips de Montuiri de futbol o futbol-sala que interve-nen en competicions regulars. I deu equips organitzats són molt! Mai no n'hi havia hagut tants.

De dalt a baix tenim I Preferent, empreses, sénior futbol sala, juve-nils, infantils, alevins, benjamins, tercer curs, segon curs i primer curs.

DEMOGRAFIA

GENER DE 1985

Defuncions

Dia 24.— Catalina Arbona Roca casada de 81 anys «Jordana».

Dia 24.— Margalida Mesquida Ma-yol, viuda de 85 anys «Pladosa».

Dia 28.— Maria Bauzà Bauzà, viuda de 86 anys «Ponç».

PLUVIÒMETRE

GENER DE 1985

Pluja caiguda a Montuiri per me-tre quadrat:

Dia 2	0,5
Dia 5	14
Dia 8	1,6
Dia 9	2,4
Dia 11	11
Total	29,5

A més de les carrosses que vérem a les beneïdes de Sant Antoni, el nostre dibuixant intuí altres «benediccions», com aquesta.

Justícia i Pau a Mallorca

La seva finalitat és la defensa dels drets humans, i els seus nivells de treball són l'estudi, la sensibilització i l'acció. És una entitat cristiana, que vol ser fidel a la inspiració evangèlica. Vinculada a la jerarquia, té, però, una àmplia autonomia funcional.

Durant el règim anterior «Justícia i Pau» va treballar més en la defensa dels drets humans en l'àmbit espanyol que no en l'internacional, per raons òbvies de la situació política del moment. Podem recordar, la campanya per demanar amnistia per als presos polítics.

En el règim polític democràtic «Justícia i Pau» ha seguit el camí en la defensa dels drets humans i ha ampliat les seves activitats referides a l'àmbit internacional. No pretén, però, fer competència als partits polítics. La seva funció és del tipus d'organització no governamental. Entre els seus membres hi ha pluralitat d'opinions, dins una tendència renovadora i democràtica.

CAMPS D'INCIDÈNCIA I ACCIÓ MÉS URGENTS

La conjuntura històrica ofereix a Justícia i Pau de Mallorca els següents camps d'acció:

1.—**Educació per a la Democràcia:** La pervivència d'actituds, personals i de grup que no han canviat malgrat la democràcia, són font de conflicte per a la nostra convivència en pau: ens cal una educació en i per a la democràcia.

2.—**Aportació d'una valoració ètica, des de l'Evangeli, a la nostra societat mallorquina:** Enfront d'una realitat —i mai contra ella— en la qual els partits, els sindicats i els moviments populars, freqüentment han d'assumir objectius i preses de postura conjunturals, «Justícia i Pau» de Mallorca pretén ser una instància cristiana, que dugui a terme una tasca complementària de la que intenten els organismes propis de la societat democràtica: aportar una valoració ètica, des de l'evangeli, com a punt de referència per viure els cristians enfront dels problemes i, aportar una prioritària atenció a la persona humana, tantes vegades oblidada, malgrat declaracions programàtiques.

3.—**Actitud de denúncia crítica, il·luminadora i alliberadora:** amb la paraula i el gest es tracta d'enfrontar la societat i la mateixa església amb si mateixes i amb les arrels dels mals. Una denúncia humil, perquè no som nets ni justs, però serena i ferma.

Ser sensible prioritàriament als aturats i marginats; al rebrotament d'ideologies feixistes; a la manca de llibertat.

4.—**Solidaritat amb el procés del nostre Poble:** promoure la consciència col·lectiva del poble mallorquí; impulsar la seva solidaritat; estudiar la problemàtica popular de cada moment i les sortides més escaients; recolzar les iniciatives populars i tota acció que ajudi a «fer poble» i la normalització de la nostra llengua.

En definitiva «Justícia i Pau» vol promoure la presa de consciència activa respecte del progrés humà, social i econòmic dels homes i dels pobles, per tal d'arribar a una convivència muntada en la llibertat i en la veritat, en un medi de justícia i pau, exponents —per a nosaltres— de l'autèntic amor cristià.

EL CRISTIÀ DE SENY

El Creient

A totes les qualitats pròpies d'una persona de seny, l'evangeli hi afegeix tota la força transformadora de les Benaventurances que, als ulls de la majoria, poden semblar beneïtures, follia, ximpleta.

El seny del cristià li fa descobrir les coses, els esdeveniments i les persones des de l'òptica de Déu, i llavors veu el món capgirat damunt-davall.

El seny creient manté l'oli de l'esperança, per damunt de tot i malgrat tot. Posa oli de reblenir en la convivència, per a la pau i la reconciliació.

El seny de les Benaurances no confon la riquesa falsa del «tenir» coses amb l'autèntica riquesa del «ser» bons i per als altres.

Qui té el seny cristià és capaç de deixar-se prendre el pèl, sabent-ho i ben conscient. Treballa, s'esforça i estima, acceptant que la seva paga serà sovint la ingratitude i l'oblit.

L'home de seny creient contempla amb ulls de fe el món, la vida i les persones. Per a ell, no hi ha ningú que sigui dolent del tot. Intenta de mirar amb l'ullada ampla i bondadosa de Déu.

Sap sofrir quan cal, descobrint la part bona de les coses, endevinant que vindran temps millors.

Està disposat sempre a donar una mà, encara que de vegades li prenguin tot el braç.

Té la vida i el cor nets, transparents, perquè tothom pugui saber com és, amb defectes, limitacions, flaqueses, i qualitats també... Ja que —en el fons— el qui compta és Jesucrist el Senyor.

El creient de seny es proposa de ser llum, no perquè es fixin en ell, no per a ser «centre d'atracció» i «protagonista», sinó per a ajudar a fer claror cap a Crist i cap als germans.

BARTOMEU TAULER VALENS

ENDEVINALLA

Sóc fadrina i sóc formosa
i visc amb fortuna escassa;
sóc lloada per tothom
i ningú em vol en sa casa.

(La Justícia)

Papers, programes, interessos,
paraules i promeses...!
Ajunta't amb els teus i facem el camí plegats.
Tanmateix n'hi ha que no
caminaran mai amb nosaltres.
El que és cert és que el protagonista
del que cal construir només pot ésser el Poble.

Notícies d'Església

ACCIÓ SOCIAL: PRÒXIMA REUNIÓ

Seguim mensualment les trobades d'Acció Social dels distints grups de la Diòcesi de Mallorca. *Dissabte 9 de febrer*; serà a la parròquia de Lloseta, a les 3,30.

COL·LECTA CONTRA LA FAM

El diumenge, 10 de febrer, recollim totes les aportacions dels cristians i de tota la gent de bona voluntat, a fi de col·laborar en els programes del Tercer Món, i fer un esforç per a evitar que cresqui la fam a la nostra terra, on tot queda tan injustament repartit. El divendres, 8, haurà estat la *diada de dejuni voluntari*. No ens quedem en misèries a l'hora d'ajudar desinteressadament.

COMENÇA LA QUARESMA

Dia 20 de febrer, Dimecres de Cendra, començam la Quaresma, temps destinat a revisar la nostra fe i a crear en la nostra vida personal i de poble un sentit de verdadera renovació i conversió. La celebració penitencial extraordinària, a les 8 del vespre ens servirà per a iniciar aquesta etapa de camí cap a la Pasqua.

ELS GRUPS DE CATEQUESI DE JOVES

Dos grups de joves i al·lotes que es preparen amb una catequesi setmanal s'han anat consolidant, sobretot el dels divendres. Actualment són un grup de 17 i un altre de 8 participants. Pels qui hagin estat constants, podrem celebrar la Confirmació, devers dia 15 de juny. Naturalment, no es podran confirmar els qui no han seguit aquest procés. Dins la Quaresma, pensam tenir algunes celebracions de la Paraula i de l'Eucaristia, apropiades pel jovent.

Informació Econòmica Parroquial - 1984

COMPTES ORDINARIS

Entrades		Sortides	
	Pts.		Pts.
Per serveis (funerals, misses) .	141.454	Compres (església)	66.663
Rendes i altres	15.495	Personal (sou capellà, escolà, neteja)	584.178
Col·lectes dels diumenges	404.609	Conservació (electricitat, telèfon, gas, aigua)	194.027
Donatius i almoines	57.495	Adquisicions i petites obres ..	12.723
Altres entrades	16.400	Activitats pastorals (cursets, catequesi, llibres, papers, etc.)	42.788
TOTAL INGRESSOS ...	635.453	Altres despeses	11.572
		5 % Administració Diocesana (compensació)	16.665
		TOTAL DESPESES	934.139
Dèficit comptes ordinaris: 298.686			

COMPTES ESPECIALS

Entrades		Sortides	
	Pts.		Pts.
Entregat per Administració Diocesana i interessos ...	1.830.905	Pagat per obres (Ca s'Escolà, cuina, habitació als alts rectoria, telèfon del Puig)	3.376.550
Recaptat dels feels (rifa i Volta d'es blat)	134.350	Dèficit comptes ordinaris	298.686
TOTAL INGRESSAT ...	1.965.255	TOTAL GASTAT	3.675.236

NOTES: A finals de l'any passat hi havia en caixa: 1.966.571 Pts.
L'Administració Diocesana ens ha avançat la quantitat de 511.915 Pts. per concepte del restaurant d'Es Puig, ja per a l'any 1985.

Queden en caixa: 256.590 Pts. (31-XII-1984).
Segueix el nostre préstec d'un milió de pessetas a la Conferència Episcopal (13% interessos) i el mig milió d'accions de Caixa d'Inversió (11%).

Gràcies a la generositat de molts, han millorat les col·lectes normals dels diumenges. Les extraordinàries han sumat un total de 281.448 Pts. endemés de 7 suscripcions a la campanya Atur-Vivenda (1.000 x 1.000) que suposen 84.000 Pts. més.

TRESORERIA PARROQUIAL

CARTA DE MISSIONERES DE LA IMMACULADA CONCEPCIÓ, DE BARCELONA

«Rd. Sr. Rector de la Parròquia de Montuiri.— Benvolgut en Xt.

El nostre Institut de Missioneres de la Immaculada Concepció estam celebrant el "Centenari" de l'arribada de les 5 primeres Missioneres Espanyoles que trepitjaren la terra de Fernando Poó (avui Guinea Equatorial). Es comença a celebrar el 27 d'aquest mes de gener.

D'aquest poble és filla una germana de la nostra Congregació: Joana Lladó. És per això que li enviam uns calendaris perquè els doni. Li anirem enviant també uns fulls que surten mensualment, editats per les nines dels nostres col·legis perquè els reperteixi entre el jovent del poble, i a la vegada servirà de propaganda missionera.— Molt agraiades per la seva atenció.— Afectuosament.— La Comissió de Missions».